

REO núm: 1147
Data: 09/01/2026

Elements cohesionadors de la societat catalana. 2025

Informe de resultats

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Elements cohesionadors de la societat catalana

Principals resultats de l'estudi quantitatiu i qualitatiu (enquesta i grups de discussió)

Desembre 2025

Metodologia

Enquesta

- **Metodologia:** Enquesta telefònica assistida per ordinador (CATI) a telèfons fixos i mòbils, complementada amb qüestionaris autoemplenats en línia
- **Mostra:** 2.850 entrevistes vàlides a persones de 18 anys o més residents a Catalunya
- **Treball de camp:** Juliol de 2025
- **Disseny mostral:** Mostreig estratificat en sis àrees territorials. Quotes de sexe i edat i lloc de naixement ajustades al cens de 2024
- **Univers:** Població resident a Catalunya de 18 anys o més
- **Ponderació:** Resultats ponderats posteriorment per sexe, edat, territori i lloc de naixement
- **Error mostral:** $\pm 1,9$ punts percentuals ($p=q=0,5$; IC del 95%)

Grups de discussió

- **Metodologia:** 6 grups de discussió estructurats en dues rondes + 1 sessió final de síntesi
- **Sessions realitzades:** 13 sessions (6 primera volta presencial · 6 segona volta en línia · 1 sessió final en línia)
- **Durada:** Primera onada: 120 minuts (presencial); Segona onada: 60–90 minuts (en línia) ; Sessió final: 60 minuts (en línia)
- **Participants per grup:** Entre 8 i 10 persones
- **Perfils dels 6 grups:** Joves (18–29); Majors de 65 anys; Persones nascudes fora d'Espanya (≥ 5 anys residència); Residents de l'Àrea Metropolitana; Residents de zones rurals: Persones nascudes a la resta de l'Estat
- **Univers:** Població resident a Catalunya amb els perfils esmentats
- **Treball de camp:** Setembre-octubre 2025

Nota: En aquest informe s'hi recullen els principals resultats de l'estudi. Les taules estadístiques de l'enquesta permeten una consulta més detallada.

Orgull de viure a Catalunya

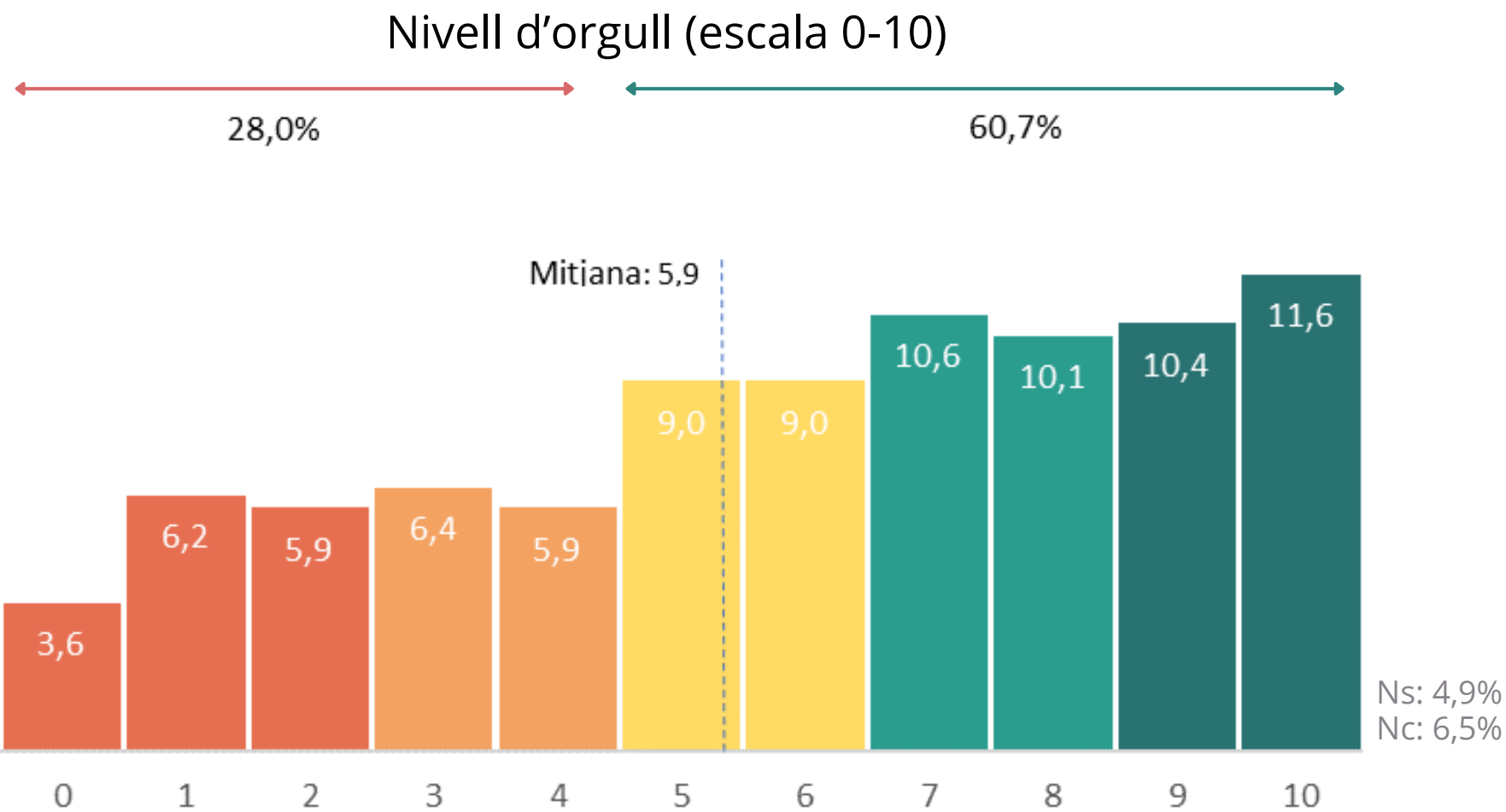
L'orgull és àmpliament present, però amb intensitats diferents segons edat, arrelament i trajectòria vital.

Què diu l'enquesta?

- Una majoria de la població declara sentir-se'n orgullosa de viure a Catalunya: prop d'un 60% ho afirma i la valoració mitjana se situa entorn del 6.

Què diu l'estudi qualitatiu? (sempre en gris)

- L'orgull és present en tots els perfils, però amb intensitats diferents.
- És més estable entre persones grans i residents de llarga trajectòria.
- És més variable entre joves, noves arribades i en entorns metropolitans.
- L'arrelament, el territori i l'experiència vital expliquen aquesta diversitat.

Aspectes que fan sentir més i menys orgull

L'orgull de viure a Catalunya depèn menys dels símbols i més de la vida quotidiana: la convivència, les oportunitats i la percepció de benestar, igualtat i bon funcionament institucional.

- Els aspectes que generen més orgull de viure a Catalunya són la gastronomia (12,9% de mencions), el clima (12,7%), la cultura catalana en general (11,8%), el paisatge (11,4%) i el respecte entre la gent (11,1%).
- Per contra, la inseguretat (20,3%), el cost de la vida (17,5%), la manca d'habitatge assequible (14,0%), la contaminació (13,3%) i el trànsit (12,2%) són els aspectes que fan que la població se senti menys orgullosa de viure a Catalunya.

Elements que reforcen l'orgull:

- Bona convivència i respecte en el dia a dia.
- Relacions socials positives i percepció d'una societat oberta i acollidora.
- Educació com a espai d'integració i ascensor social.
- Cultura compartida i vida comunitària (festes, entitats, espais de trobada).
- Qualitat de vida associada a gastronomia, clima, paisatge i oferta cultural.

Elements que el debiliten:

- Problemes materials: cost de la vida, habitatge, saturació de serveis públics.
- Inseguretat i deteriorament percebut de l'espai públic.
- Desgast polític i institucional.
- Polarització i clima de tensió social o mediàtica.
- Desigualtats territorials.

Aspectes que generen més orgull

Aspectes que generen menys orgull

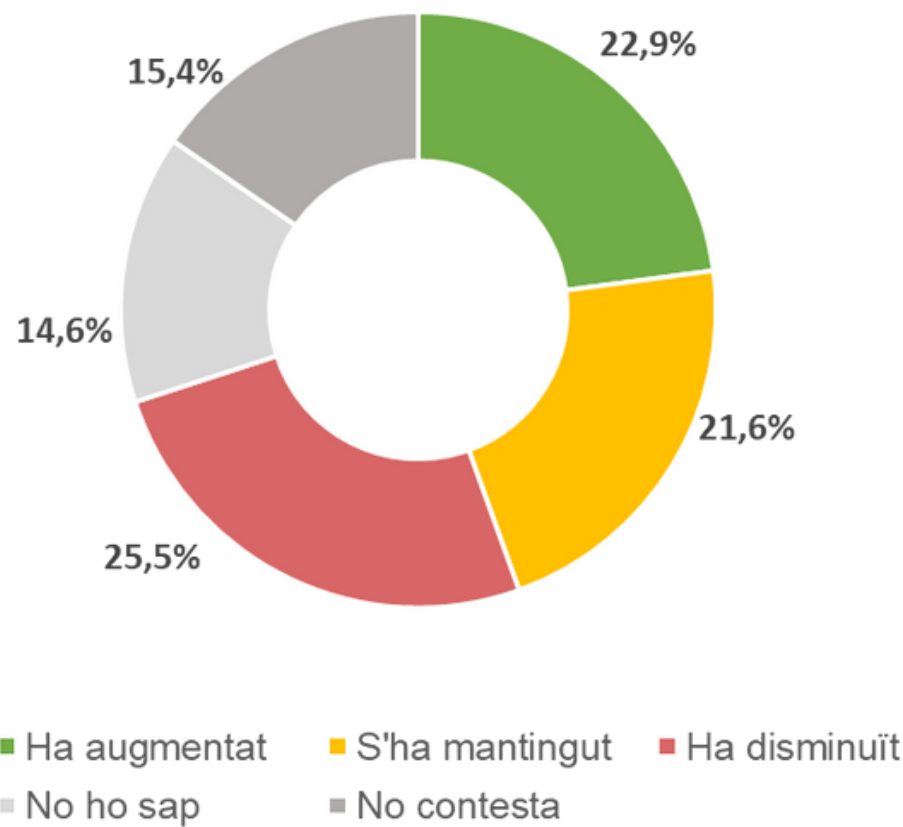

Orgull de viure a Catalunya en els darrers cinc anys

L'orgull de viure a Catalunya evoluciona de manera diversa segons el context i les experiències.

- Les opinions sobre l'evolució de l'orgull de viure a Catalunya en els darrers cinc anys es troben dividides.
- Quan l'orgull augmenta, la ciutadania ho vincula sobretot a la convivència, la gestió política, la cultura i les millores en serveis i medi ambient.
- Quan disminueix, els principals motius són el cost de la vida, la situació política, les mancances en serveis públics i la inseguretat.

Evolució de l'orgull en els darrers 5 anys

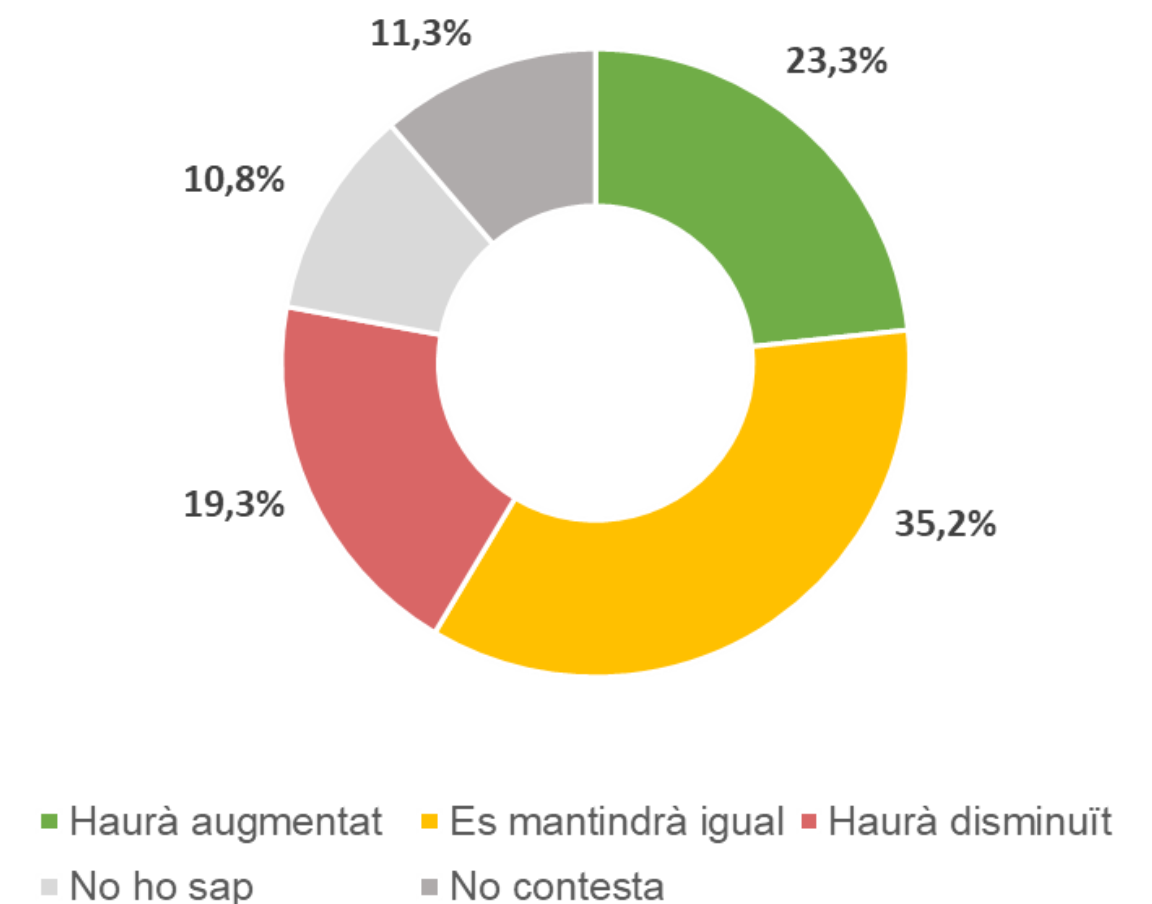
- L'evolució de l'orgull no segueix un patró lineal i varia segons trajectòries vitals, context immediat i percepció de si el país avança o retrocedeix en termes de benestar i convivència.
- La millora percebuda de la convivència i una sensació de més “normalitat” en alguns àmbits expliquen per què una part de la ciutadania afirma sentir-se més orgullosa que abans.
- Entre les persones que han perdut orgull, predomina la idea que “les coses han anat empitjorant” en temes quotidians: preus, habitatge, serveis i clima polític.
- Hi ha fortes diferències generacionals i territorials: perfils joves i metropolitans mostren més variabilitat; perfils grans i rurals, més estabilitat.

Orgull de viure a Catalunya en els propers cinc anys

El futur es percep amb prudència: tot i la incertesa, una majoria espera mantenir el seu nivell d'orgull, i només una minoria anticipa canvis negatius.

- La majoria preveu que l'orgull es mantindrà estable o que augmentarà.
El 35,2% dels enquestats creu que el seu orgull de viure a Catalunya es mantindrà estable, mentre que un 23,3% pensa que augmentarà i un 19,3% que disminuirà. En conjunt, predomina una percepció de continuïtat, amb les opinions dividides entre l'optimisme i la visió més crítica. El 10,8% no té una opinió formada i l'11,3% prefereix no respondre.
- Predomina un optimisme moderat, basat en l'esperança que “com a mínim, no empitjori”.
- Moltes persones expressen incertesa, però no anticipen grans canvis positius ni negatius, sinó continuïtat.
- Hi ha una demanda transversal de més estabilitat política i de millores tangibles en habitatge, preus i serveis.
- Entre joves i perfils metropolitans hi ha més escepticisme; entre perfils grans i rurals, més esperança de mantenir-se igual.

Evolució de l'orgull en els propers 5 anys

Valors de la societat catalana

La cohesió i l'orgull es fonamenten menys en un relat identitari únic i més en uns valors compartits sobre el respecte, les oportunitats i la convivència en una societat diversa.

- Els valors que més identifiquen la societat catalana són:
 - respecte, convivència, diversitat, inclusió, igualtat d'oportunitats, solidaritat, treball i creativitat/innovació.
- Aquests valors són també els que més reforcen l'orgull de viure a Catalunya

- Hi ha consens que la cohesió s'assenta sobretot en valors cívics i relacionals, no en relats identitaris estrictes.
- El que la gent considera essencial per sentir-se bé al país és: respecte mutu, oportunitats reals i tracte igualitari, independentment de l'origen.
- Valors com la cultura pròpia, l'esforç o la identitat tenen pes variable segons edat, territori i trajectòria vital.
- Les diferències no trenquen la cohesió, però indiquen matisos en què cada grup prioritza.

Valors que defineixen millor la societat catalana

Llengua i cultura

La cultura actua com un espai compartit i cohesionador per a perfils molt diversos. La llengua genera adhesió i pot integrar quan s'associa a acollida i oportunitat, amb matisos segons context i origen.

- Els aspectes culturals més valorats de Catalunya són les festes i tradicions populars (54,5% molt/bastant), els esports (52%), el patrimoni arquitectònic (51%), la literatura i la gastronomia.
 - La llengua catalana rep també una valoració elevada (47,7% molt/bastant), però amb més polarització que altres elements culturals.
 - En conjunt, la cultura catalana es percep com un element transversal d'identitat i cohesió, especialment allò vinculat a festes, espais comunitaris i patrimoni.
-
- La cultura és un dels espais on diferents perfils socials es troben de manera natural: festes, entitats, esports, vida comunitària.
 - La llengua és àmpliament percebuda com un patrimoni col·lectiu i un símbol identitari, però el seu rol cohesionador és variable segons origen, territori i edat.
 - És sobretot quan s'associa a acollida, oportunitat i mobilitat social que la llengua adquireix un paper cohesionador més rellevant.
 - El consens més ampli es dona en la importància de preservar la llengua i alhora facilitar-ne l'accés.

Símbols i referents

El panorama simbòlic a Catalunya és ampli i divers, amb variacions segons edat, origen i territori. Els referents combinen figures culturals, esportives i socials amb elements de proximitat i influències globals, conformant un imaginari identitari plural i canviant.

- Sant Jordi és el símbol amb més identificació espontània.
- En referents personals, apareixen perfils diversos:
 - Gastronomia: Ferran Adrià, Nandu Jubany
 - Esports: Pau Gasol, Alèxia Putellas
 - Cultura: Serrat, Rodoreda
 - Institucionals/socials: Pasqual Maragall, Pau Casals

Simbols que generen més identificació

- No hi ha un símbol únic que cohesioni tota la societat; el repertori és ampli i plural.
- La llengua és vista com un símbol central, però amb intensitats diferents segons edat, origen i territori.
- Les festes, els castellers, Sant Jordi i el patrimoni cultural actuen com espais de trobada i són percebuts com a cohesionadors transversals.
- Montserrat, el paisatge i la gastronomia tenen un component emocional fort, especialment entre persones grans i en entorns rurals.
- Els referents personals combinen grans noms (Gaudí, Casals, Serrat, Putellas) amb figures de proximitat (professores, veïnes, persones que han ajudat a integrar-se).
- Entre joves i persones d'orígens diversos, emergeixen referents globals que conviuen amb els catalans (música actual, cultura pop).

Catalunya com a motor econòmic

Catalunya és percebuda com una economia diversificada i amb fort potencial, però amb reptes per convertir aquest dinamisme en oportunitats compartides. L'emprenedoria és un actiu reconegut, però es demana millor governança i equilibri territorial.

- Un 45% considera que Catalunya és un motor econòmic rellevant a escala europea.
 - Un 58% expressa orgull per la capacitat empresarial i emprenedora del país.
 - Evolució recent: opinions dividides entre percepció de millora, manteniment i pèrdua de força.
 - Expectatives de futur: lleuger predomini de l'optimisme (27% considera que millorarà, vs. 24% que empitjorarà, i un 26% que es mantindrà igual).
 - Sectors que més contribueixen al desenvolupament econòmic de Catalunya: turisme; economia digital i innovació; biotecnologia i salut; indústria; sector farmacèutic; agroalimentari; i sectors culturals i creatius.
- Hi ha una percepció transversal que Catalunya té activitat econòmica forta i capacitat emprenedora.
 - També s'expressa la sensació que s'ha perdut part del pes econòmic d'etapes anteriors, per decisions polítiques, manca d'inversió o dificultats de planificació.
 - Entre joves, destaca la idea que el potencial econòmic no sempre es tradueix en oportunitats laborals estables (sous baixos, dificultats d'emancipació, preu de l'habitatge).
 - En clau territorial, percepció de desequilibris entre l'AMB i altres zones, i demanda de reforçar teixits productius locals.
 - El turisme i el sector immobiliari es viuen com a motors clau però amb impactes negatius en habitatge, espai públic i cohesió social.

Serveis públics

El funcionament dels serveis públics té un impacte directe en l'orgull i en la cohesió: quan operen com a xarxa de drets efectius reforcen la confiança; quan es perceben com degradats o ineficaços esdevenen una de les principals fonts de malestar.

- Valoració mitjana global: 5,8/10, amb una majoria que expressa un nivell d'orgull moderadament positiu.
 - Serveis que generen més orgull:
 - Cossos d'emergència
 - Cossos de seguretat
 - Oferta cultural
 - Àmbits més criticats:
 - Transports (pitjor valoració del conjunt)
 - Justícia
-
- Sanitat: un dels principals motius d'orgull, sobretot per la seva vocació universal i el paper de suport col·lectiu. Alhora, és el servei on apareixen més preocupacions (temps d'espera, saturació, pèrdua de qualitat).
 - Educació: valorada com a motor d'igualtat i integració; però també s'hi percep retrocesos o estancament respecte a generacions anteriors.
 - Transports: contrast fort → metro i bus ben valorats, però rodalies i connectivitat territorial són font de greuge i frustració.
 - Neteja i residus: sovint associats a una sensació de deteriorament de l'espai públic, amb molta variabilitat per municipi i barri.
 - Administració i justícia: percebudes com a lentes, opaques i burocràtiques, generant distància i desconfiança.

Conclusions

Quins elements cohesionen més a Catalunya?

- **Valors cívics:** respecte, convivència, diversitat i igualtat d'oportunitats.
- **Cultura i vida comunitària** com a espais de trobada intergeneracional i intercultural.
- **Llengua catalana** com a eina d'inclusió quan es presenta com a acollidora; amb matisos en alguns col·lectius.
- **Igualtat d'oportunitats:** feina digna, habitatge assequible i serveis accessibles com a condició bàsica de cohesió.
- **Serveis públics** (sanitat i educació) com a garantia d'equitat i benestar compartit.
- **Espais comunitaris de proximitat** (ateneus, centres cívics, clubs, biblioteques) com a articuladors de confiança i vincles.
- **Projectes col·lectius de llarg termini** en educació, joventut, desigualtats i equilibri territorial.

Síntesi final

- La cohesió social a Catalunya es fonamenta en els valors compartits, els serveis públics i la vida comunitària, però es veu tensionada per la persistència de desigualtats, el desgast institucional i la polarització. Reforçar aquests elements es configura com un factor clau per consolidar un futur compartit.